

Tweegesprek tussen Gert van de Weerd en Henk Schouten

De Profet Ezechiël

Aflevering 39: Ezechiël 48

Teksten op: www.bijbelverklaring.com en
www.family7.nl/programmas/de-profet-ezechiel

Bijbelvertaling uit: Weerd, De Profet Ezechiël

Inleiding – God Woont bij de Mensen

We zouden Ezechiël het boek van de heilsgeschiedenis van het volk Israël kunnen noemen. Dat betreft geen verslaggeving die vanuit menselijk perspectief werd geschreven, want dan speelt de mens zelf de hoofdrol. In Ezechiël staat de Almachtige in het middelpunt en lezen we een relaas over soevereine genade; van de onweerstaanbare ontwikkeling van de Raad Gods. Het spreekt over de relatie tussen God en zijn volk en beschrijft de hoogte en dieptepunten die een periode die vele eeuwen omspannt en een nog onvervulde toekomst. Het beginpunt ligt bij Abraham (Hebreeën 11:10 NBG):

Want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is.

Het eindpunt ligt bij Jezus Christus, de zoon van David; Ezechiël 37:23 en 24 (grondtekst):

En mijn dienaar David zal koning over hen zijn en die zal een eenhoofdige herder over hen wezen, voor ieder van hen. Dan zullen zij mijn wetten navolgen en zich nauwgezet aan mijn inzettingen houden. En zij zullen wonen in het land dat ik aan mijn knecht gegeven heb, aan Jakob, waarin uw vaders gewoond hebben. Ja, zij zullen daarin wonen: Zij en hun kinderen en hun kindskinderen, voor altijd. En David, mijn knecht, zal voor altijd hun Vorst wezen.

Ezechiël 1-24 beschrijft de zware zonden van Israël die het Sinaitische verbond deden breken. Gevolg was dat de Sjehina Gods (de Heerlijkheid des HEREN) uit de tempel vertrok en de ondergang van Juda en Jeruzalem. Het tweede deel, Ezechiël 24-48, spreekt van de bestraffing van Israëls vijanden en beschrijft de lange weg naar herstel. Het eindigt met de toekomstige restoratie van Israël als Gods volk, de herbouw van de tempel, het herstel van de eredienst en de terugkeer van Jahweh naar Jeruzalem.

De Doelstelling Gehaald

In dit hoofdstuk vinden we de verdeling van het land in het Messiaanse Rijk beschreven. Het land wordt niet alleen onder de stammen van Israël verdeeld, zoals onder het Sinaitische verbond gebeurde. Een deel van het land wordt toegewezen aan Jahweh – de Terumah – en aan de Vorst. Dat gebied – Jeruzalem – zal het toekomstige centrum van de wereld vormen. Dan zal God zelf zijn intrek nemen in een nieuwe tempel en daarmee begint de zegenrijke regering van de Messias-koning in Jeruzalem.

Gelukzaligheid

Heil en zegen zijn schaars in deze wereld en daarom nauwelijks is duidelijke begrippen onder te brengen. Wij zijn er niet bij opgegroeid en missen de juiste perceptie om het te

vatten. Een beschrijving daarvan blijft bij gestamel dat hooguit een wegwijzer kan zijn naar de toestand van gelukzaligheid die het Messiaanse Rijk zal kenmerken.

Toen de Deltawerken gereed waren, kwam men vanuit de gehele wereld naar Nederland om dit wonder van technisch vernuft te bekijken. Zo gaat het met alle grote werken van de mens. Die worden gewoonlijk in ronkende bewoordingen bejubeld. Echter, de stichting van het Messiaanse Rijk is een veel grootser gebeuren en stelt alle menselijke werken in de schaduw. Niet alleen omdat het een einde maakt aan alle oorlog en ander menselijk lijden. Veel meer omdat dan een periode van onvermengd geluk zal aanbreken die van de oude aarde een gezegende planeet zal maken.

Ons begrip en ons voorstellingsvermogen schieten tekort om dit grote wonder wezenlijk te kunnen bevatten. We zijn mensen van het voorbehoud. Daarin zijn scepsis en cynisme de vruchten van het verdriet der eeuwen. En op de dorre akker van wat wij ervaring noemen, komen de bloemen van Gods gunst nooit tot werkelijke wasdom. Wij stamelen het halleluja, maar zijn er geen deel van. Wij komen niet verder dan een 'gebroken halleluja'(Leonard Cohen). Maar, ...

Stel je nu eens voor dat je in staat zou zijn de millenniumtempel in Jeruzalem te bezoeken. Dat je zou mogen drinken van het levenbrengende water dat onder de tempel zal ontspringen (Ezechiël 47). Dan zou de grauwsluijer van het voorbehoud worden weggenomen en zouden we de ware sjalom mogen smaken. Wel, dat is niet voor leden van de Gemeente van Christus weggelegd. Eigenlijk wel jammer, ik zou het zo graag willen meemaken ... Toch zien ook wij uit naar een grote toekomst. Wij verwachten de ontferming van onze Here Jezus Christus ten eeuwig en levend (Judas:21).

v1 Dit zijn dan de namen van de stammen: Aan de noordelijke rand, ter hoogte van de weg naar Hethlon, via de toegangsweg van Hamath, Hazar-Enan, de grens van Damascus en noordwaarts, tot ter hoogte van Hamath - want dat zal (de stam Dan) tot grens zijn, van het oosten naar het westen - : Dan één portie.

v2 Onder het gebied van Dan, van de grens ten oosten tot de grens ten westen: Aser één portie.

v3 Onder het gebied van Aser, van de grens ten oosten tot de grens ten westen: Naftali één portie.

v4 Onder het gebied van Naftali, van de grens ten oosten tot de grens ten westen: Manasse één portie.

v5 Onder het gebied van Manasse, van de grens ten oosten tot de grens ten westen: Efraïm één portie.

v6 En onder het gebied van Efraïm, van de grens ten oosten tot de grens ten westen: Ruben één portie.

v7 Voorts onder het gebied van Ruben, van de grens ten oosten tot de grens ten westen: Juda één portie.

De plaatsen aan de noordgrens van het toekomstige Messiaanse Rijk v1 zijn niet alle bekend. Hethlon is wellicht Heitela, ten noordoosten van Tripoli. We weten niet waar de weg naar Hethlon ligt, evenmin de toegangsweg van Hamath en Hazar-Enan. Slechts de locatie van Damascus en Hamath is zeker.

Nog een onzekerheid is, dat de tekst wel de oostelijke en westelijke grens van de stammenporties vastlegt, echter geen enkele indicatie geeft over de afstand van noord naar zuid per gebied. Deze wordt door sommige exegeten afgeleid door de noord-zuid afstand van het beschikbare land aan de noordzijde van de Terumah door zeven (stammen) te delen en de noord-zuid afstand van de zuidzijde door vijf (stammen). Echter die interpretatie is giswerk. Want er is noch zekerheid over de exacte grootte van de Terumah, noch over de exacte ligging daarvan. De oplossing vinden we in Ezechiël 43:10 en 11, Exegese. Daar staat dat de ontbrekende kennis voor de bouw van de tempel wordt geleverd in de Eindtijd, als het volk Israël tot bekering komt. Waarschijnlijk geldt dat ook voor de ontbrekende gegevens van dit hoofdstuk.

Het schema van de toegewezen porties verschilt zowel met de verdeling van Kanaän in Numeri 34:1-12, als met die in Jozua 12:1-33. Zo spreekt de tekst niet over het Overjordaanse (ten oosten van de Jordaan), tussen het Meer van Galilea en de Dode Zee. Ook ligt de noordgrens veel hoger dan in het verleden. Die zal tot ver in huidige Libanon en Syrië reiken.

De verdeling van het land volgt de rangorde binnen het gezin van de aartsvader Jakob. De kinderen die uit de bijvrouwen, Bilha en Zilpa, geboren werden, verkrijgen gebieden die het verst verwijderd zijn van de tempel. In het noorden zijn dat Dan (Bilha), Aser (Zilpa) en Naftali (Bilha). In het verste zuiden, vers 27 en 28, vinden we Gad (Zilpa). De ereplaatsen zijn voor Juda (noordelijk van de Terumah), waar Jezus Christus uit voortkwam en Benjamin (zuidelijk van de Terumah), de meest geliefde zoon van Jakob.

Manasse en Efraïm waren geen zonen van Jakob, maar van Jozef. Toch ontvangen zij een volledige portie. De verklaring vinden we in Genesis 49. In Oudtestamentische tijden had de oudste zoon recht op een dubbele portie van de erfenis. Dit zogenaamde eerstgeboorterecht rustte op Ruben, de oudste zoon van Jakob. Dat werd hem door Jakob afgenomen (Genesis 49:3-4) en aan Jozef gegeven (Genesis 49:26). Vandaar dat twee porties van het land aan Jozef gegeven worden, via zijn zonen Manasse en Efraïm.

v8 Onder het gebied van Juda, van de oostgrens tot de westgrens, zal de Terumah liggen die u zult af- zonderen. Het zal vijftiwintigduizend breed zijn en de lengte overeenkomstig de legitieme porties van de stammen, van de oostgrens tot de westgrens. Voorts zal het heiligdom in het midden daarvan staan.

De Terumah duidt een heilig gebied dat van God is. Daar vinden we Jeruzalem, de woongebieden van de priesters v11 en Leviëten v13 en land dat aan de Vorst (Jezus Christus) is toegewezen v21.

Het woord Terumah wordt gewoonlijk met offer, offerande, heffing, heoffer of verplichting vertaald, soms met geschenk. Als vertaling zou heoffer een te verdedigen keuze zijn. De woord zelf heeft sterk het karakter van een eigennaam. Daarom kunnen we de grondtekst beter vocaliseren tot Terumah, zoals ook in veel rabbinale geschriften gebeurt.

De breedtemaat van de Terumah (vijftiwintigduizend) betreft de afstand noord-zuid. De noordkant valt samen met de zuidgrens van Juda en de zuidkant met de noordgrens van Benjamin. De zuidgrens van Juda is ongeveer 80 km lang, de Terumah 13 km. De lengte van 67 km die overschiet (bij een breedte van 13 km) zal de Vorst toebehoren (vers 21). De tekst spreekt over de gehele Terumah, dus zowel het gewijde gebied (de portie van de priesters en de Leviëten) als de stad Jeruzalem met de buitengebieden. Uit de tekst is echter niet

duidelijk te concluderen in welke volgorde de gebieden van de Levieten en de priesters liggen. De meningen daarover zijn dan ook verdeeld.

De meeste exegeten ¹⁾ plaatsen de priesterportie in het centrum van de Terumah – zo ook wij – (naar aanleiding van vers 8d; in het midden daarvan). Een tweede reden is, dat de afstand tussen de tempel en de stad, op basis van historische gegevens, niet meer dan enkele kilometers kan zijn.

v9 Elke Terumah die u aan Jahweh zult wijden, heeft een lengte van vijftwintigduizend en een breedte van tienduizend.

v10 Daartoe behoort het heilige gebied van de Terumah die voor de priesters bestemd is: Vijftwintig duizend ten noorden en ten westen een breedte van tienduizend, evenals tienduizend ten oosten en ten zuiden een lengte van vijftwintigduizend. Het heiligdom van Jahweh zal in het midden daarvan liggen.

v11 Het is bestemd voor de gewijde priesters, de zonen van Zadok, die mijn eredienst trouw gebleven zijn en niet afdwaalden, toen de kinderen Israëls afdwaalden, zoals de Levieten deden.

Twee porties van de Terumah, beide met een lengte van vijftwintigduizend en een breedte van tienduizend, worden tot heilig gebied verklaard. De portie voor de priesters en die van de Levieten v13.

v12 Het zal hen tot een gewijd offer uit de Terumah van het land zijn, een hoogheilig deel, naast het gebied van de Levieten.

v13 En (het gebied van) de Levieten, naast het gebied van de priesters is vijftwintigduizend lang en tienduizend breed; beide hebben dus een lengte van vijftwintigduizend en een breedte van tienduizend.

De tekst bedoelt te zeggen dat het priesterdeel en (= naast) het gebied van de Levieten, beide dus, zowel een gewijd offer als een hoogheilig deel zullen zijn.

v14 Men zal niets daarvan verkopen of omruilen. Ook zal niets van de eerstelingen van het land vervreemd worden, want het is heilig voor Jahweh.

Van het gebied van de Terumah zal geen enkel stuk land verkocht mogen worden of in andere handen overgaan. De Vorst kan dat wel doen, hoewel onder zeker voorbehoud (Ezechiël 46:16-19).

De eerstelingen (= eerste opbrengst van de oogst) waren Jahweh toegewijd. Zij dienden aan de priesters te worden aangeboden. Dat was ook voorschrift in de oude bedeling, onder het Sinaitische verbond. Men mocht het dus niet zelf verbruiken of aan derden verkopen.

v15 De vijfduizend die in de breedte resteren, vóór de vijftwintigduizend, zijn voor algemeen gebruik ten behoeve van de stad, voor huizen en weideland.

Dit zijn de stukken land die links en rechts van de stad komen te liggen, tegen de zuidkant van de portie van de priesters.

v16 En de stad zal in het midden daarvan liggen en dit zijn haar afmetingen: De noordkant: vierduizend vijfhonderd; de zuidkant: vierduizend vijfhonderd, de oostkant: vierduizend vijfhonderd en de westkant: vierduizend vijfhonderd.

v17 Het weideland dat de stad toebehoort, zal tweehonderdvijftig ten noorden zijn, tweehonderdvijftig ten zuiden, tweehonderdvijftig ten oosten en tweehonderdvijftig ten westen.

Het gebied van de centrale stad vormt een vierkant van 4.500 bij 4.500 el (2,35 bij 2,35 km). Daaromheen komt een soort groenstrook van 250 el, dat is bijna 131 meter.

Sommigen stellen dat genoemde afmetingen te gering zijn. We spreken immers over Jeruzalem, de toekomstige hoofdstad van de wereld? Mede daarom kiest men dan de roede als maateenheid. Indien al, dan ontstaat er een stad van 14,12 bij 14,12 km, wat vergelijkbaar is met Frankfurt of München. Dat is meer in overeenstemming met de huidige realiteit, zo stelt men. Echter, dat argument is onjuist, omdat het beschikbare woongebied veel groter is dan dat van de centrale Godsstad alleen.

1. Allereerst komen daar de twee stukken land ten oosten en westen van de stad bij (vers 18), die 10.000 bij 5.000 el meten, dat is 5,2 bij 2,6 km. Die gebieden worden bestemd voor huizen en weideland (= groenvoorziening), vers 15.

2. De priesters zullen in hun eigen gebied gehuisvest worden (Ezechiël 45:4) en het ligt voor de hand dat dit ook voor de Levieten geldt (vers 9-13).

3. En tenslotte is daar nog het gebied van de Vorst, waar het voedsel voor de stad verbouwd (of geproduceerd?) zal worden (vers 18). Ook daar zullen huizen komen.

Alles bij elkaar zal het Jeruzalem van het Messiaanse Rijk een gebied beslaan van meer dan 1.000 km² en dat is meer dan genoeg voor een zeer aanzienlijke bevolking. De nieuwe stad, Jahweh Shammah (vers 35), herbergt kennelijk alleen het eigenlijke bestuurscentrum. Daaromheen vinden we de facilitaire diensten en de woningen die daarbij horen (ten oosten en westen van de stad) en vele priesters en Levieten die direct of indirect bij de tempeldienst betrokken zullen zijn, maar hun eigen woonoorden hebben. Zo ontstaat een groot woongebied zoals Rome, waar Vaticaanstad als een enclave in ligt.

v18 Datgene wat overblijft, dat zich uitstrekt langs het heilige gebied van de Terumah, is tienduizend op het oosten en tienduizend op het westen. Dat zal grenzen aan het heilige gebied van de Terumah en de opbrengst daarvan zal tot voedsel zijn voor hen die in de stad werken.

v19 De arbeiders, die in de stad werken, zullen uit alle stammen van Israël komen.

v20 De gehele Terumah vormt een vierkant van vijftienduizend bij vijftienduizend. U zult daarvan het heilige gebied van de Terumah afzonderen.

De twee gebieden van tienduizend el vinden we links en rechts van de stad.

v21 Wat tegen de bezitting van de stad ligt 1) en wat verder nog overblijft 2) behoort de vorst toe: Aan beide zijden van het heilige gebied van de Terumah 3), samen met de bezitting van de stad, vóór de vijftienduizend tot de oostgrens en westelijk vóór de vijftienduizend tot de westgrens en parallel 4) aan de lengte van de porties van de stammen 5). Dat alles zal de vorst toebehoren 6). 22 Aldus zal het heilige gebied van de Terumah met het heiligdom van het Huis, maar ook de bezitting van de Levieten en de bezitting van de stad binnen (het gebied van) de vorst vallen, dat tussen de grens van Juda en de grens van Benjamin zal liggen.5)

- 1) Dat zijn twee gebieden van 5.000 bij 10.000 el (vers 18) in het oosten en westen van Jeruzalem.
- 2) Het gebied ten oosten en ten westen van de Terumah (= het centrum van Jeruzalem). Tussen Juda en Benjamin loopt een strook over de gehele breedte van het land Kanaän, van de Middellandse Zee tot de Jordaan. Deze meet 13 km noord-zuid. De afstand oost-west ter hoogte van Jeruzalem is bijna 90 km. Binnen die strook zal de Terumah een plaats krijgen (25.000 bij 25.000 el = 13 bij 13 km).
- 3) Het heilige gebied van de Terumah betreft twee gebieden: Dat van de priesters, waar ook de tempel zal staan (vers 10-12) en dat van de Levieten (vers 13).
- 4) De bezitting van de stad ligt tevens tegen het gebied van de priesters. vóór de zijde van vijftwintigduizend, die de noordgrens van de stad en nevengebieden vormt. Trekken we van die 25.000 het gebied van de stad af (4.500 + 250 + 250 =) 5.000 el (2,6 km), dan resteert 10.000 el (5,2 km) oostelijk en westelijk van de stad.
- 5) Dat is de zuidgrens van Juda en de noordgrens van Benjamin.
- 6) Dat zijn twee gebieden, namelijk het land tussen de Terumah en de Middellandse Zee en het land tussen de Terumah en de Jordaan.

Het gebied van de Terumah, samen met de gebieden van de Vorst - Jeruzalem - zal het centrum van Godsdienstige activiteit in de wereld worden. Uit alle delen van de wereld zullen de pelgrims naar Jeruzalem stromen om de Almachtige te aanbidden. Zacharia 8:20-23 (Grondtekst) spreekt daarover:

20 Zo spreekt de HERE der heerscharen: Eens zullen vele volkeren en bewoners van vele steden opgaan,

21 En de bewoners van de ene stad zullen tot de andere gaan en zeggen: laat ons gaan om de gunst des HEREN te verwerven en de HERE der heerscharen te bezoeken, zelf ga ik ook.

22 Alzo zullen vele volkeren en machtige naties opgaan, om de HERE der heerscharen te bezoeken en om de gunst des HEREN te zoeken.

23 Zo spreekt de HERE der heerscharen: Te dien dage zullen tien mannen uit alle volkeren en talen komen en vastgrijpen de zoom van het kleed van een Jood en zeggen: laat ons toch met u meegaan, want we hoorden, dat God met u is.

We proberen in spreektaal nog eens te herhalen, wat hier gezegd wordt:

Dit is een bindende uitspraak van God: In de dagen van het Koninkrijk zullen deputaatschappen uit alle volken der aarde naar Jeruzalem komen, om de gunst van Jahweh te zoeken. In Jeruzalem aangekomen, zullen zij zich in groepen van tien personen splitsen en zich onder de hoede van, door Jahweh uitverkoren, Joodse tempelwachters stellen.

v23 Wat de overige stammen betreft: Van de oostzijde tot de westzijde, Benjamin één portie.

v24 En onder het gebied van Benjamin, van de oost- tot de westgrens, Simeon één portie.

v25 Onder het gebied van Simeon, van de oost- tot de westgrens, Issaschar één portie.

v26 Voorts onder het gebied van Issaschar, van de oost- tot de westgrens, Zebulon één portie.

v27 En onder het gebied van Zebulon, van de oost- tot de westgrens, Gad één portie.

Deze verzen spreken van de gebieden die ten zuiden van de Terumah liggen; de vijf resterende stammen.

v28 Onder het gebied van Gad loopt de grens van de Negeb in het zuiden. Aldus zal de grens van Tamar naar de wateren van Meriba-Kades lopen en (via) de Wadi naar de Grote Zee.

v29 Dit is het land dat u de stammen van Israël als bezitting zult toewijzen en aldus is hun indeling, spreekt de Soeverein Jahweh.

In het zuiden vallen de gebieden van de overige vijf stammen. De opsomming eindigt met de stam Gad, waar we tevens de zuidelijke grens van het toekomstige land Israël vinden.

v30 En dit zijn de uitgangen van de stad: Aan de noordzijde een lengte van vierduizend vijfhonderd.

v31 Dan zullen de poorten naar de namen van de stammen van Israël genoemd worden. Drie poorten op het noorden: één ervan is de Rubenpoort, de ander de Judapoort en de derde de Levipoort.

v32 Dan, op de oostzijde, die vierduizend vijfhonderd lang is, ook drie poorten: Voorts de Jozefpoort, Benjamin één poort en Dan één poort.

v33 Voorts de zuidzijde, die vierduizend vijfhonderd meet, ook drie poorten: Simeon één poort, Issaschar één poort en Zebulon één poort. 34 Aan de westzijde, vierduizend vijfhonderd, zijn drie poorten: Gad één poort, Aser één poort en Naftali één poort; een omtrek van achttienduizend.

In vers 30-33 vinden we een opsomming van de poorten van de toekomstige Godsstad. Opvallend is dat de stam Levi er nu wel bij is (dat was niet het geval bij de verdeling van het land Kanaän) en dat de stammen Efraïm en Manasse ontbreken. Daarvoor in de plaats komt Jozef, hun voorvader.

De tekst volgt dus niet de namen van de stammen van Israël, maar die van de zonen van Jakob. Zo worden alle zonen van Jakob geëerd in de namen van de twaalf poorten van de stad en vader Jakob in de naam van het land: Israël (Genesis 32:28).

v35 Van die dag af zal de naam van de stad zijn: Jahweh Shammah.

Excurs: Het nieuwe Jeruzalem & Jahweh Shammah

Het nieuw Jeruzalem wordt de toekomstige hoofdstad van de wereld en van het Messiaanse Rijk. Daar spreekt het Oude Testament vaak over, zoals in Psalm 68:30 en 147:2, maar ook in Jesaja 2:1 en 3, 4:3-4, 24:23 etc.; Jeremia 33:10-11, 13 en 16; Joël 3: 16-17 en 20; Amos 1:2; Micha 4:2-3; Zefanja 3:16; Zacharia 1:17, 2:2 en 4; 8:3-5, enz. De aangehaalde tekstplaatsen vormen maar een willekeurige greep uit een veel groter aantal. En overal vinden we de naam Jeruzalem. Echter in Ezechiël 48:35 wordt de stad Jahweh Shammah genoemd (Dat betekent: Jahweh is daar). De oplossing wordt ons gegeven door de profeet Zacharia die als geen ander details over het toekomstige Jeruzalem verstrekt. Zacharia 8:3-5 (we geven een directe vertaling uit de grondtekst):

Zo spreekt de Here: Ik zal tot Sion terugkeren en Ik zal wonen in het midden van Jeruzalem en zij zal genoemd worden: Jeruzalem, stad der oprechtheid. En de berg van de HERE der heerscharen: Berg der heiligheid. Zo zegt de HERE der heerscharen: Er zullen weer oude mannen en oude vrouwen in Jeruzalems straten zitten, elk met zijn stok in zijn hand,

vanwege de veelheid der dagen; De straten van de stad zullen gevuld zijn met jongens en meisjes, die daar spelen.

De tekst is helder en daarin vinden we de volgende gegevens:

1. Jahweh zal tijdens het Messiaanse Rijk in het midden van Jeruzalem wonen. En alleen dat gebied zal Jahweh Shammah genoemd worden.
2. Jeruzalem zal stad der oprechtheid heten. Dat is: de stad waar het recht zijn oorsprong vindt. De bron daarvan is natuurlijk de heilige Tempel, waar God zal tronen (want uit Sion zal de wet uitgaan; Jesaja 2:3). De uitvoerende arm van dat recht is de regering van de Messias die in de stad zal zetelen.
3. De berg van de HERE der heerscharen – een aanduiding voor de tempelberg – wordt dan de Berg der heiligheid genoemd. Het wordt dus een afgescheiden heilig gebied in Jeruzalem.

En in Zacharia 2:2-4 (grondtekst) staat:

Toen keek ik op, en daar voor mij was een man met een meetsnoer in zijn hand. Ik vroeg: Waar gaat u heen? Hij antwoordde mij: Jeruzalem opmeten, om te bepalen hoe groot zijn breedte en lengte zal zijn. En zie, de engel, die met mij sprak, verliet mij om een andere engel, die opkwam, te ontmoeten. En hij sprak tot hem: haast je, zeg tot de jonge man, dat hij het volgende verkondigt: Jeruzalem zal een stad zonder muren zijn, vanwege de geweldige aantallen mensen en vee die in haar verblijven.

De profeet Zacharia schouwt een gebeurtenis in de Eindtijd. Wat ziet en hoort hij?

4. Hij ziet een jonge man die bezig is met het opmeten van land ten behoeve van de bouw van het Nieuwe Jeruzalem. Deze tekst is dus direct verbonden met de toewijzing van het land zoals besproken.

5. Van Jeruzalem wordt verder nog gezegd dat het de stad zonder muren zal zijn en...

6. Dat er geweldige aantallen mensen en vee in zullen verblijven.

De profeet Zacharia spreekt van een zeer grote, open stad. De stad die in Ezechiël 48:31-34 beschreven wordt, is relatief klein en heeft een muur met twaalf poorten. Dat lijkt tegenstrijdig, maar dat is het niet. We schuiven beide profetieën in elkaar indien we als standpunt innemen dat de profeet Ezechiël slechts over een deel van Jeruzalem spreekt, waar het regeringscentrum komt en de tempel staat.

Conclusie: Het toekomstige Jeruzalem beslaat waarschijnlijk de gehele Terumah (inclusief de gebieden van de Vorst). In die context komen zowel de gegevens uit Zacharia als die uit Ezechiël tot hun recht.

In de gebieden naast de stad (vers 18), de porties van de Leviëten (vers 13) en de priesters (vers 10-12) en wellicht ook het gebied van de Vorst (vers 21) herkennen we het gebied (punt 5), waar grote aantallen mensen en vee zullen wonen (punt 6). In het midden van de Terumah zal, inderdaad, Jahweh wonen, op zijn heilige berg. Binnen de Terumah vinden we dan de centrale stadskern – het regeringscentrum – en alleen dat deel zal Jahweh Shammah heten.

Dit is een uittreksel. Voor een veel uitgebreider bespreking verwijzen we naar: De Profeet Ezechiël 1 door G.A. van de Weerd. Copyright: Gert A. van de Weerd; PMI Boeken BV.